el pont de pedra

Es diu que han vist al Ras Putin per Abissinia. Com quedem? El va matar Yussupoff, si o no?

periòdic satíric quinzenal

any I — girona 30 d'octubre de 1935 — núm. 2

els ulls del pont

avís als visitants

aquest número és extraordinari, consta de 20 pàgines

D'ntre pocs dies, tota la ciutat nostra s'estremirà pel fresseig de les festes patronímiques gironines. Com sempre veurem durant un parell o tres de dies, els carrers de la Ciutat, tots ells plens de gent.

Son els forasters Els innúmers ciutadans que no resideixen a la Ciutat i que ens honoren amb la seva estimable visita.

Són tots aquests ciutadans i aquestes ciutadanes de tota classe, categoria i condició, que ens fan baixar de les voreres dels carrers perquè no hi cabem tots plegats i per un dia, baixem per a tothom.

El cas és que els forasters romanguin a la Ciutat tranquils, contents i confiats i que se'n vagin amb ganes de tornar.

Però és que no es tracta de tractar del que tractem. El que hom vol, és aprofitar aquesta allau de forasters per a fer-los un advertiment Aquest advertiment és el que segueix: que no s'esforcin a dir nos que Girona és una Ciutat que millora i que ascendeix, perquè encara que ens ho asseguri el més pintat, no ens farà canviar d'opinió.

Tenim cociència de que els gironins, amb referència a la Ciutat com més anem, menys valem.

No avancem, veliaquí; pel contrari: ens retrassem.

La Ciutat cada dia presenta un aspecte pitjor. Tenim, si voleu, algún que altre intent de rasca-cels; tenim piscina; tenim la clínica del Dr. Coll; tenim tres Comissaris per falta d'un; tenim el Gerona Club i a quatre passes, un Manicomi.... tot el que volgueu.

Però mirada la cosa de conjunt, la Ciutat empitjora. Des de què els feligresos de la parròquia del Mercadal varen veure el seu campanar gloriosament substituit, la cosa ha anat venint a menys. Després d'alló, no més ens mancava la casa d'un Grahit a la Gran Via, les Statión Service l'enmantegament de can Barris i, sobre tot, la farmacia d'en Saguer.

Però tot això, rés. El que més té atabalat a *El Pont de Pedra* és aques barana monumental, amb aquests esparrecs de Ciment armat tant magnifics tot il.luminats amb aquests pots de llet de la Central convertits en devassall de llum feta amb les cloaques de Salt i de la Ciulat nostrada

30 cts.

Confesso, que els jardinets m'eren més plaents. Al menys, amb jardinets, les rates em

—Això de sota d'aquesta política internacional ja comença a deixar-se sentir!

(Caricatura de *Sifo*)

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 1

deixaven les aigues més tranquil.les per anar a pasturar en aquella il.lustre verdor digne d' Versalles.

Entre aquells jardinets i l actual barana de pedra artificial i aquests ciris que semblen fets a posta per a complir una prometença (anem a saber si l'Alcalde en sap res!) a base dels afers de la llet, *El pont de pedra* prefereix el jardí.

Perquè, com queda *El pont de pedra* amb tanta de competència artificial?

I, com queda la Ciutat, amb aquesta barrija barreja de baranes, ciris apagats, llums làctus, ferros colats i altres desgràcies?

Doncs queda molt malament.

Així ho advertim als forasters per a què sàpiguen que no badem.

onyar 1935

Era a les conversacions de tothom. Era del domini públic. La situació aquella no es podia perllongar més. Definitivament s'anava cap a una solució. Fos com fos! I saltant per sobre tota mena d'interessos. Per damunt d'aquests interessos, estava—com molt bé havia dit algú—la salut de la ciutat

Perquè era intolerable que sempre s'hagués donat llargues al assumpte.

Només hi havia que baixar del tren i encara no havies traspassat la porta de l'estació, et venia al nas una oloreta, que era per a tornar afagar bitllet i entornar s'en. Aquella pestilencia ¡Mare de Déu quina pudor! Les clavegueres s'obrien i com boques fastigoses de monstres milenaris, deixaven anar el detritus del cós turbulent de la població, i està clar! havent hi poca aigua s'estancava i... Vans's Déu, era irassistible!!

Una ciutat moderna, amb jovent elegant i presumidot, amb unes noies més que maques, una ciutat plena de belleses naturals, de reons encisadors; de carrers que omplien l'ànima de romanticisme, amb trenes de ses voltes rialleres... Vaja! S'havia d'acabar i s'acabaria.

Aquella nit hi havia sessió extraordinaria al Consistori per a tractar d'aquest tema. I es [illegible] en el cor de tota la gent de que d'allí sortiria el plànol que posés fi a tanta provocació al sentit nasal. Perque...

Compreneu vosaltres i feu-vos càrrec, de que acompanyeu a una família convidada, vinguda expressament per a gaudir de la placidesa d'una població tranquil.la.

Al entrar a la ciutat, han vist per de prompte tres enterraments, com aquell qui diu seguits S'ha hagut de dissimular, de dir xistos; de distreure la gent i de fer.los mirar cap a un altre costat, perquè no vegessin venir dos més. S'han extranyat també de veure tantes farmàcies obertes y tan ben montades. . Naturalment! Com que fan el gran negoci!

Han vist un home tot tivat, content, rialler optimista, amb un optimisme que contagiava al que no el coneixia. Era el negociant amb articles funeraris. Anava parlant amb el metje X.. i al passar vam recollir al vol:

«—No se perquè es queixa la gent. Avui tan sols s'han enterrat 14 persones. Està clar que han mort dels tifus, però, senyor meu, de quelcom havien de morir.—» Aquella família al passar per el Pont de Pedra varen ho comprendre tot. L'olor i aquell porc ofegat o mort, que baixava panxa enlaire, panxa avall, els va fer obrir més que els ulls, el nas. Després la prohibició de veure aigua, de perfumar-se el mocador, etc.

* * *

Després de molta discussió i d'una formidable cridoria, es va poguer arribar a un acord. Es feia un pressupost de X pessetss i a la setmana següent començarien les obres de canalitzar el riu.

Està clar que es va aprovar amb el vot en contra, del «regidor» representant del ram de Perfumeria, Funerari, de l'Associació de Metges, del ram farmacéutic etc, però no hi havia res a fer, era necessari donar una solució a aquest afer i l'única manera era el pressupost i el començament de les obres.

Es formà una manifestació popular. I vàren concórrer les primeres autoritats, es vàren celebrar balls al carrer i s'acordà fer dia festiu tots els anys en la mateixa data; s'inicià una subscripció per aixecar un monument al Sr. Alcalde, i dos dies abans de començar les obres, es va posar el nom del benemérit primer ciutadà de la ciutat a un carrer cèntric. Es va prendre acord així mateix, de que al bell mig del Pont de Pedra, s'encengués nn llum etern, per perpetuar la memòria «del Difunt desconegut, mort del tifus».

El dia senyalat per donar començament a les obres, l'Honorable Alcalde va posar la primera pedra i amb un ritme satànic s'iniciaren els primers treballs.

De prompte.. sento un soroll feixug i em vaig incorporar.

El veí del quart pis havia llençat com de costum, el consabut paquet de cinc quilos plé d'escombraries, plé de pells de plàtans, de tomatec podrits, d'arrós cobat, d'esclofes de meló i sindria barrejats amb tota mena de draps bruts, al mateix moment que al carrer se sentia la campana de l'escombriaire...

Vaig saltar del llit, em vesteixo amb una esgarrapada, agafo el mocador i l'ampolla de colònia i apretant a córrer, no vaig deturar-me fins arribar a les Pedreres... Havia tingut un mal somni! El paquet d'escombraries era el meu despertador de cada dia.

PETIT

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 2

el pont de pedra parla

Dijous passat a les 1à'30, un redactor nostre es va esbravar dient ximpleries a Ràdio Girona. (Cada dia prosperem més, oi tu?) Com que suposem que molts no tenen ràdio i els que en tenen o eren a dormir, o al cine, o senzillament no volgueren escoltar-nos, transcrivim a continuació tot el que digué el nostre redactor. (Tot excepte els estornuts puix estava molt constipat) D'aquesta forma mal us pesi sabreu el que vàrem dir.

taba quinzenal

Amb l'esperit encongit per la mullena de l'emoció, procurarem parlar-vos durant deu minuts. A fi d'abreujar, serem concisos i procurarem no fer cantarella Si el nostre xarroteig us molesta, amb dos dits podeu tapar vos fàcilment les vostres oïdes. Si teniu el receptor en una cambra fosca, distretament no us el fiqueu al nas. Ens podriem ofendre.

Es per nosaltres d'un encis inefable, el poguer-vos parlar per mitjà de la nostra Emissora El cedirnos el micrófon és un gest de gentilesa que nosaltres mai podrem agrair amb escreix a la Direcció de Ràdio Associació de Catalunya. El poguer donar una forma vivent, a la nostra modesta publicació, ens alenteix a superar-nos, àdhuc cercant treballs que de bell antuvi restaven esmortuits en el terreny de lo impossible.

Procurarem fer broma satiritzant tots aquells fets quinzenals que s'emmotllint al nostre bagatje satíric. No us enrogiu ni ofengueu si algun cop se us clatelleja. La carència de fets humoritzables i la nostre modesta mentalitat fa que a voltes tinguem la necessitat imminent de cercar tres peus-al-gat.

Nosaltres, sencills manobres de l'humorisme, procurarem alegrarvos i distreur vos amb stassanitzats propòsits, àdhuc si és precís, afusellant l'oratoria, descordant la sintaxis i engroixint el lèxic nostrat amb noves aportacions que procurarem també stassanitzar. Penseu que servem encare fresc el record de tot el periode de la nostra lactància

Nosaltres som gironins que volem viure embolcallats per aquests fets, que com el robatori de la Joieria Jordà deixen passiu a tot un públic. Volem entrebancar-nos amb els cistells de l'Argenteria un dia de mercat. Volem que el flamant enllumenat del pes de la palla ens il.lumini. A Girona el traspàs dels serveis, d'enllumenat fou cosa fàcil . Volem també retratar-nos a la casa Ciutat, a ésser possible al costat de dos municipals. Volem abraonar-nos al cim d'En Ciriaco, esperant afamats el Ciero, la Noche i el Mundo. Volem veure aigua potable de l'aixeta Volem en fi fer tot allò que a Girona vesteix i es porta molt. Volem que els forasters ens reconeixin personalitat pròpia, bo i dient nos: «Vos sou gironí». Això ens agrada!... Que ens coneixin de lluny! .. Sobretot que no ens confonguin. I quan tots nosaltres perdem aquest regust de gironisme, Girona serà... que us diré jo. Addis Abeba, però no serà Girona.

Anem al grà. Situació geogràfica i calendari festiu

On és Girona? Girona es trova al bell mig dels seus quatre costats, a un cantó hi té l'Est i a l'altre l' Oest, més amunt el Nord i més avall el Sud. Te Ajuntament propi i biblioteca emmatllevada. Per una broma del Desti totes les cases i carrers gironins són enclavats dins el terme de Girona. La part muntanyosa és més elevada que la vall. L'agricultura resta distribuida entre els camps i hortes; pels carrers, hom la trova embassada als matins, però sense preu d'enflasconament. La part forestal, es manifesta ufanosa a les carreteres, on hi ha uns plàtans, que estan distribuits en forma lateral. Hom no en trova cap al mig.

Ara parlarem de les festivitats. Amb un deix de mandra i encartronament diumenge procurarem parlar vos de Fires, punt neuràlgic d'aquesta setmana preparatòria. Les Fires representen quelcom més picant, que un seguit de joves engalanatspel penjoi d'unes festes. Les Fires representen el monotom mal de-cap d'unes campanades, l'esllanguidesa d'una repetida Maricrú, l'estridència musical i descordada d'uns caballets i tot aquest munt d'infantivoles diversions que un mes abans, us sotraguejen el cervell, quan passeu per la plaça de Sant Agustí. Però heu de resignarvos, són deguts a la bestreta generosasitat comercial d'uns firaires.

Les Fires representen també, el rebregat sacseig del dia de Tots Sants. Hom no pot donar un pas sense vorejar el perill de que li llastimin un peu o li arruguin l'abric suara estrenat. Els que hem d'anar pel món amb criatures, les temences són ben oposades. Nosaltres, temem, per exemple, que el petit no s'ens empassi, de tant guaitar, una d'aquelles canyes de les barraques de pesca; que el mitjà no rosegui distret, els ferros que aguanten les barques, i que el més gran no pessigui desvergonyit, alguna moça

Però això és sols la part blava de les Fires. La part llastimosa la traginen els parents, que amb un desvergonyiment posat a tota prova, accepten l'indecís i inexcusat convit que protocolariament els hi haveu fet. Amb un trés i no res se us presenten tots a taula. Tots endrapen No n'hi ha cap que mandregi. Els parents afeblits per alguna malaltia els deixen a casa. Les tallades més sucoses són per ells, els plats preferits s'els engoleixen amb una gana avassalladora i vosaltres esguardeu amb melangia aquells pollastres que tant mal decaps us han donat Nits de frescor passades a l'intemperie, per tal de tancar-los al galliner, quan la dona se n ha descuit i ja sou al llit escal fats pel baf de les fla ssades. Ara els hi falta blat-de-moro. . Ara el bordegàs n'aixafa un. . Ara un cot-

Autos de Lloguer
des de 0'85 ptes. qmetre
RIGAU (a) LLATES
Telèfon, 509 GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935, Page 3

xe n'esclafa un altre... Ara us esgarrapeu amb la veïna... Tots aquests esglais s'esfumen i perden importància davant d'aquella boca forastera, perfumada de passivitat.

—Preneu! Preneu. No feu compliments.

(Tots agafen el tall millor. Això no falla)

—Em sab greu perquè tu et quedaràs amb la carcanada!

—Es el meu tall preferit! — heu de contestar amb etiópica resignació.

Ara venen els dolços i el xampany. Per ells, tot és abundó. Per vosaltres —que sou els darrers— tot escasseja. Quan els hi ompliu el plat, es graten distretament l'esquena, esguarden la irregularitat d'uns dibuixos del sostre o us parlen dels amortitzables.

—Caram quin dinar més suculent! us diuen convençuts.

—Hem procurat que no us falti res! responeu vosaltres més convençuts encara.

Ara el dinar s'acaba i et venen amb imposicions. Et tusten la dona, t'exigeixen cafè i et menan la pressa. Ells han menjat sense rumiar i vosaltres haureu donat tomps al conflicte Italo-etiòpic per tal de solventar-lo.

Després teniu el deure de portar-los als avorriments i ací us sotraguejen altre cop la butxaca. No n'hi ha ni un que al comprar les entrades se li suggereixi dir-vos —encara que sols fos per cortesia— «No n'agafis tantes! Ja miraré si passo sense que em veigin!...» Cà! tots volen passar amb el cap ben alt i amb el bombeig de la seva persona rumbosa. Després, un cop ajassats a la llotja, comencen una pluja d'improperis i retrets a la cuina que us esgarrifa.

—Ai jo em penso que aquelles tres cuixes de pollastre m'han fet mal!

—Jo trobo que la teva dona ho ha fet salat! Jo tinc un paladar exigent!

—A mi el xampany em torna a la boca! (hom pensa) llàstima que no torni a la botiga que t'abonarien el seu import).

—Es clar m'has pregat tant! No he gosat dir que no. . —diu el que ha menjat més.

I hom va escoltant esporuguit totes aquestes boques pecadores, bo i pessigollejant-vos el dubte de si s'hauran empassat la vaixella. Ensopits per la pesantó del moment, vosaltres aneu forjant en la vostra ment, la forma discreta i envolta en que podrieu insinuar la possibilitat d'anar-vos-en tots plegats i poguer revendre les entrades Però tot és endebades. Si vosaltres simuleu trobar-vos quelcom afeblits, per així poguer motivar la sortida de tots, aleshores a ells s'els hi acaben tots els mals i et llencen un munt de fàstics, fent causant del vostre suposat afebliment al dejuni forçós que us ha sotmés la seva desmesurada afició d'ingerir aliments nutritius

— Es clar! Com que has menjat tan poc! (La sang se us remou). Un regust d'agre dolç us torna a la boca. Tot de sobte una llum d'esperança verdeja el vostre pensament. Es la il.lusió de que allò es va esmunyint i les Fires s'esfumen. La cosa s'esllangueix i aquell estat abis sinic en que us troveu se us acaba.

Em tusten l'esquena. La xerrameta també s'acaba. Un vel de recança entristeix el meu ànim.

El Pont de Pedra espera, fretuturós, el fulleig quinzenal de la vostre simpàtica llegida, en el número Extraordinari i em fa el bestret encàrrec d'anticipar vos el seu ferm reconeixement.

Adeussiau i bona nit!

FUSTERIA COSTA
No oblideu aquest nom quan es tracti del ram de la fusta.
Calderers 11 — GIRONA

REPRESENTANT
JOAN
BELLSOLA
Plaça S. Francesc, 2
GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El, 30/10/1935, Page 4

capols literaris

Condicions per a col·laborar en aquesta secció.

1 ª Els treballs tindran que ésser escrits en català. No acceptarem els que vinguin amb esperanto o morse.

2.ª Tindran d'ésser més curts que les novel.les d'Ortega i Frias.

3.ª La lletra, millor que sigui clara i, si pot ésser, que no es baralli la redacció amb l'ortografia.

4.ª Tot escrit tindrà que venir acompanyat del cupó que adjuntem, del contrari i a una velocitat de 130 l'acompanyarem nosaltres a Cowes a fer rega es.

La Redacció

N. de la R.—De les conseqüències tragi-confundents que pugui derivar-se de la publicació dels escrits, seran responsables llurs autors, així és que pel compte que us té, recomanem seny del bó.

el dr. frankenstein i l'amor

Per fil Ha sortit de Girona la figura que farà immortal la ciutat per quarta vegada (una per cada riu). Ja podran els gironins aixecar el cap amb orgull i fins mirar compassivament als que es creuen venir a pagès; ja mai más veuran copes a la plaça de correus ni monuments sense monumentat, doncs sobre aquella pedra de cos enter, dret, hierátic, s'hi aixecarà l'imatge del primer gran científic que tant honra el nom de la vila: el Dr Frankenstein.

Qui és aquest Dr.? diran els profans. Es el de certa pel.lícula? No senyor: la coincidència (o potser l'usurpació) fa que un artista explotés aquest nom, però el veritable Dr. Frankenstein és el nostre, l'aviat celeberrim llaurejat amb premi Nobel descobridor del microbi productor de la terrible enfermetat endèmica per tot el món: l'amor.

El gran Dr. en una conferència privada, que va donar fa pocs dies demostrava amb gràfiques, projeccions i casos pràctics objectius i subjectius, va evidenciar com l'amor és enfermetat contagiosa produïda per un micrococus invisible i filtrable resistent al forn electric, que viu en estol batent en els leucocitos de la sang roja (per tant, els nobles de la sang blava estan immunitzats). S'hereda en l'època prenatal i viu atenuat, inactiu, fins que una sombra enfosqueix el llavi superior si el cas és varó, o fins que els llavis apareixen pintats si es tracta del sexe contrari; llavors el microcucus entre en activitat, trenca la membrana del globus blanc de la sang, es reprodueix per corioquinesis o mitosis, entra en guerra abisinia amb els globus rojos elevant la temperatura del pacient delirantment enfebrat. I ja tenim l'enfermetat de cos present: apareixen llavors els símptumes externs: nerviositats mirades de degollat, llàgrimes, sospirs, èxtasis etc., que tant fan sofrir.

Ara bé; descobert el microbi productor de tan fatal mal, el savi Dr. està estudiant el cultiu del mateix en una estufa especial i la producció de la vacuna immunitzadora. Els competents critics i admiradors alli reunits pogueren veure els seus treballs d'observació i experimentació verament sorprenents el qual presentarà una memòria en la pròxima conferéncia cientifica internacional que es celebrarà a Musilinópolis o Negusópolis (segons qui guanyi). No cal dir que tot Girona i comarca estava inflamada d'orgull per haver produït una tal eminència, glòria refulgent que ens il.lumina i com tota la humanitat en pés tant temps dolorida per el que creia dard de Cupido i que ara veu era un misteriós micrococus vessarà llàgrimes d'agraïment i aixecarà un himne surrealiste, al gran bacteriòleg gironí.

Nenes de Girona: Quan per la Devesa veieu passar solitari, ulls abrandats d'inspiració científica, bigotis ufanosos, pas vacil.lant, al de tots conegut Dr. Frankenstein no el mireu amb ulls tendres i castigadors, ans bé pronuncien amb

QUINTANA
Sastre
GIRONA

HA REBUT les DARRERES NOVETATS
—
Pl. Castanyes

sabons Barangé

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 5

unció una acció de gràcies al que aviat ens deslliurarà d'un gran flagell. Quan els estudis i investigacions el portin a Barcelona pregueu que cap distracció rossa d'H2202 l'aparti del seu heròic camí i torni amatent entre nosaltres.

KATI

aimada

L'albada en florir enrioloda,
dolçament perfuma el firmament,
i les aus l'espai creuen agilment,
amb dança alegre i enjogassada

Tú ets flairosa com l'albada,
d'un perfum fins ubriagador
ets fràgil poncella de tardor,
en mig belles sedes guardada.

Foll d'amor per tú batega,
amb ritme acelerat mon cor
esguardan te curull de dolçor,
tos ulls vers quins navega.

Son tos llavis l'enciser somrís,
ets tota tú il.lusió i delectança
i musa que fàs brollar l'esperança,
al cor tristoi i enyoradís.

nyigo.

les quatre estacions

(poesia xavacana)

Tardor:
Fruita i vi i llebre...,
i com a resultat
alguna nit de febre.

Hivern:
Boires i llops i glaç....
i un gran carmell
d'un costipat de nas.

Primavera:
Fulles i aucells i flors...
i en el clatell
un furòncol grandiós.

Estiu:
Mosques i palla i sol....
i tu lector
llegint com un mussol

Nota de l'autor:
—I si t'hi enfades, pitjor per tu
jo bé m'ho reconec, que carai!.

Peiruqueria de
FELIP VILA
servei esmerat
Nord, 10 — *GIRONA*

no ho entenc!

música de «aves sin rumbo»

Per què sempre tinc desgana
quan he menjat?
Per què soc tan tarambana
si he traguejat?
I tot és més bonic
i fins canto i fins ric
sento afany d'ésser estimat
Per què el cap em giravolta
si bec vermcuth?
Per què em torno pocasolta
quan he begut?
No entenc que eixa cosa estranya
passar pugui a Espanya
I ademés
I ademés
no entenc perque quan malgasto
no tinc diners.

Per què si et toco la cama
fuges de mi?
Per què si no hi és la mama
restes ací?
I llavors, al revés
encar t'acostes més
i el perfum del teu cos fas sentir?
Per què si el llaç et deslligo
t'enfades tant?
Per què si és fosc i et pessigo
dius:—Ves tocant?
No entenc perque t'enrajcles
si no estem a soles
No entenc no,
no entenc no
perque mai no vols que et besi
si hi ha claror.

TESIS

Un nom
que és garantia de
gust, qualitat i preu
PUJADAS
Camiseria i Gèneres de Punt
Objectes per a Regal
Optica Mèdica
Perfums Nacionals i Extrangers
GIONA

Rellotges de calitat=Garantia ilimitada
CRISTALLES
IRROMPIBLES
PARA RELOJES
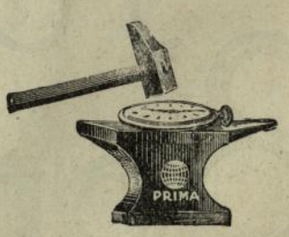

Rellotgeria Sauret
Progrés, 4 GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 6

pedaços

Fa uns dies llegim al «Diari de Girona»:

«A Blanes, fou trobat surant damunt de l'aigua entre les roques de la punta de Santa Anna i l'escullera del port el cadàver d'un mort que resultà ésser el jove Baldomer Ram veí d'aquella vila, que de bon matí havia sortit a pescar amb el seu gussi com tenia per costum.»

Sortosament el jove cadàver, no deuria patir gaire, perquè es degué negar quan ja era un respetable mort completament difunt en estat "fiambre.

—

Aquests fotògrafs...—"El Dia Gráfico" del dia 15 publicaba una "foto" del partit Girona - Barcelona, en la que hi figuraba un jugador estirat a terra,—segurament lesionat, — voltat d'uns quatre o cinc jugadors més que l'assistien. L'epígraf d'aquesta fotografia deia textualment:

"Una jugada gerundense» (Fot. Vilarrubias).

Si aquesta «foto» fos tirada d'en Pinedo—repórter gràfic—gaire bé asseguraríem que sería una mala jugada.

—

Som i serem gent catalana...—En un periòdic barceloní a les noticies de Girona, deia el següent:

" El mismo dia (festa de la Raça) de dos a nueve de la noche, habrá audición de sardanas en la Rambla y la banda militar dará un concierto".

Desitgem una bona digestió als assistents a aquest concert magne de sardanes, doncs tips aixís s'han de païr molt bé.

«*Adolfo*»... *Tango.* — «Kattowitz (Polonia), 15.—Por haber publicado una caricatura considerada ofensiva para Adolfo Hitler, ha sido condenado a un mes de presidio el redactor jefe del órgano nacionalista «Polonia».

Segurament aquest dibuixant el devía haver fet més lleig del que en realitat és.

—

Amb el títol de «Al negus li sobren soldats", retallem del «Diari de Girona:

«Addis - Abeba. — El Govern etiop s'ha vist obligat a refusar gran nombre dels imponents contingents de voluntaris, tota vegada que el Negus vol tan sols guerrers de perfecte estat físic."

No ens ho creiem, vaja, que al Negus li sobren soldats, en tot cas el que li sobren son individus inútils, perquè, pel que es veu els voluntaris que se li presenten estan fets unes calamitats.

aigua avall

Un dia, un eminent home de lletres, va fer una profecia. Era en plena campanya de les eleccions a les Constituents. La profecia anava dedicada a D. Josep Ayats Surribas, una flor escollida amb mal gust terrible pels homes de la Lliga.

La profecia fou dita en ple viatge en automòvil a la percaça de vots. Li varen dedicar en vers i en autèntic catalanesc;

> Vos, gran e invicte Ayats
> que corrau per eixes cruïlles
> acabarets collint borilles.»

En efecte: fa cosa d'uns dies, el veiérem, a l'Ayats, al local de la *Ceda* a Girona, recollint les borilles que Gil Robles va deixar-hi en la seva recent estada entre nosaltres

llegiu

el pont de pedra

confussió

Un foraster, de fora, arriba a Girona i s'en va cap a la Rambla. Es dirigeix al primer quiosc i de mana:

—El pont de pedra, si us plau?

—Es a l'altre quiosc, açí no el venem.

—No, si el que li demano es que en digui ahont es el pont que es de pedra.

(De veritat que va passar això que expliquem. Ho jurem pels nostres morts).

Saló de perruqueria per a Senyores
GERMANES SERRATS
Pl. Mercadal, 13 1.er.— GIRONA

Inauguració del gran basar de confecció per homes, nens i senyores
La Neutral
Guerra als preu!!!
Del fabricant al comprador
Unica casa a Girona i sa Comarca
FORÇA, 4 (Ferrreríes Velles) GIRONA

Mateu Bonmatí, i Cía.
BANCA - BORSA - CANVI
Pl. República, 12 - Girona

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 7

bona jugada de domino

Viu a Girona un senyor molt conegut pels mots psicologics «si bien de si», que en té de bones. Heuvos-aci una.

Una vegada jugava al domino amb tres companys més. Feia el «passo» i li tocava posar a ell. Feia estona que rumiaba, quan es gira al seu company i li pregunta:

—Quina fitxa ha jugat vosté?

—El tres quatre.

—El sres quatre, oi? El tres quatre, el tres quatre.... Si, bien de si.

I vosté? pregunta a l'altre company.

—Jo, el cinc tres.

—Com que el cinc tres? Vosté ha jugat el cinc tres..., Vosté ha jugat el tres quatre i vosté el cinc tres, no es això?

—Si, senyor, aquest senyor ha jugat el tres quatre i jo el cinc tres

—Els tres quatre i el cinc tres, no es veritat?

—Si, senyor.

(Una pausa més i torna el senyor «Si, bien. de si» a rumiar en veu alta.)

—Aixis es que vosté ha jugat el tres quatre i vosté el cinc tres...

J. PUIG
PASTISSER
Cort Reial, 15 - Rambla Llibertat, 7
Telèfon, 59 ——— GIRONA

les fires fredegen

Per més que ens esforcem és impossible donar un caire caluròs a les Fires. Les Fires fredegen i tenen la virtut de fer-nos sentir el congelat pessigolleig d'un temps glacial. Això, que som calents de mena i d'un caràcter impetuós, ens glaça la córpora i ens priva tota actuació que tingui un caràcter mercadament nostrat. Així per exemple, quan hom s'adona de certes bestieses que a Girona passen com a innovacions d'utilitat pública, els ciutadans ja saben que això no és nostre - que som calents i impetuosos - sinó propi d'un fresc, que tant pot ésser l'Alcalde, com el patronat de la Fira Comercial i Agrícola, com la comissió de foment. . . com la de festes, etc.

Així doncs, donant pas a la frescor que durant aquests dies envolcallarà el patriòtic esperit de molts, ciutadans, parlarem dels frescos i del programa de Fires,

---

—Si, Si,... molt bé. Doncs em sembla que «passo»

* * *

Llegint això pensareu que el senyor «si, bien, de si» és un fresc res d'això, és el seu tarannà que el fa ésser una persona originalissima en totes les seves coses.

el tres quatre i el cinc tres... i vos té? - pregunta al tercer company— vol fer el favor de dir-me quina fitxa ha jugat.

—Jo, el doble sis.

El doble sis...oi? El doble sis... el doble sis.... molt bé. con que el doble sis.... Si, bien, de si.

—Si, senyor, si, el doble sis— respon una mica amohïnat i al mateix que els altres cada vegada més es posaven nerviosos.

—Ah! si, si.... el doble sis.... molt bé, molt bé. (Uua altra pausa) Aixis és que vosté ha jugat el tres quatre, vosté el cinc tres i vosté el doble sis, no és això?

—Si, senyor això mateix - responen tots a una.

elaborat dins la més extensa barra de glaç frigorific.

Programa Oficial. En primer lloc alló de la Immortal és un mite. A Girona les persones van vestides igual que als altres pobles i ciutats.

Els gegants entren i surten contiuuament de la casa Ciutat durant tot l'any, això doncs és un altre mite.

Després, inauguració, continua dient el programa d'una série de barraques i parades de cacauets i avallanes, torrons, neules, castanyes, moniatos i demés stands, que a diferència de les altres parades, com que són gent que poden, estan a aixopluc i viuen a la Fonda. Aquest any d'aquesta mena de firaires n'han vingut molts, sobretot de Barcelona.

Més tard o sigui a les vuit, per tal de provar la consistència del Pont de Pedra es dispararà al cim seu una traca valenciana.

Es de remarcar la funció de putxinel.lis a càrrec de l'artista i «batlle» gironí, que està anunciada pel dia 30.

El dia 1 de Novembre a les 23, Concurs de Hípic al Casino (suposem a la sala de ball)

L'endemà o sigui el dia 2 repartimentr de premis als millors exemplars presentats el dia abans al Casino.

El dia 3, a les 10, volta a peu a Girona a càrrec dels participants. Els organitzadors aniran en auto. Es ben veritat que hi han llocs que sembla que no hi hagi arribat la República.

A la Devesa es faràn cvrses de bicicletes. Allà, els concursants aniran a cavall i els organitzadors peu. (Es ben bé que aquest any per Fires és un desgavell).

En el festival d'aviació hi ha un ximple anomenat PARACAIDISTA que no sabem el que farà. Serà PARAXUTISTA?

Hi ha també funció d'alta comèdia al Teatre Municipal. Nosaltres, per tal de corresqondre a tan alta companyia, pensem fer d'alts espectadors, agafant seient acrobàtic i paradisiac

I prou senyors! Prou per la Mare de Déu! CRONIC

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1933. Page 8

objectes perduts

Durant la setmana passada van ésser trobats al «Coliseo Imperial» els següents objectes:

Una palangana sense nansa
un abric passat de moda amb moltes escletes
un pluma (impermeable)
una ploma (estilogràfica)
una bicicleta sense manxa i amb les rodes desinflades.
un armari guarda-robes
un pont de pedra (suposem que es tracta del periòdic)
un piano de cua, plè de pols
un visu i un sostens (tot de senyora)
un bomber equipat per anar a pagar foc
un eixugamà
una poesia de Francesc Roca titulada «Cada dia les mamo dolces»
quatre mangueres
un troç de sabó de coco i
un guardia d'«assalto»

A tots els que amb documents —carnet electoral compès— demostrin ésser propietaris dels objectes més amunt relacionats els preguem de passar per la nostra redacció els dies feiners de 9 a 8 de la tarda, ahont podran adquirir ben baratet el llibre: Vint sistemes diferents per no perdre el temps cercant objectes perduts».

Notul·la.—A darrera hora ens notifican que el piano de cua, la pols, el guardarrobes i l'abric, així com dues mangueres pertenèixen al Sr. Empresari del Coliseu. Que la bicicleta, l'aixugamà i la palangana son de l'operador.

També ens notifican que el troç de sabó, el visu. etc. etc. son de l'encarregada del «lavabo», que resulta que es la dona del bomber que sempre l'espera fins que s'acaba la funció. Les mangueres, la ploma, el pluma son del porter.

Els únics objectes que no han estat reclamats i que repetim estan a la disposió de qui els reclami son: el guardia d'«asalto», el pont de pedra i la poesia signada per Francesc Roca titulada, «Cada dia les mamo dolces.»

Objectes perduts

He perdut vinticinc «pafies» a l'Expres Bar en una taula de canari, Gratificaré la devolució. Carretera de Barcelona, según arbre a mà esquerra.

S'han perdut uns enagus color poma. amb inicials brodades. Es gratificarà esplendidament la devolució. Passeig Devesa quar banc a mà dreta.

He perdut 35.000 pessetes. No sé com. En confiança: son les «pispades» a Cân Jordà i ens les partirem amb qui les trobi i me les porti. Perill 7 bxs.

S'ha purdut un paraigua amb manec de fusta, sense varanilles i sense tela. Per tractar-se d'un record de família agrairé la seva devolució. Besadó, 24, 4 5. (no hi ha ascensor.

He perdut una sogra roso, no porta collar ni morrió. Respon pel de «Bruixa». Encara que es tracta d'un record de matrimoni, no es gratifica la devolució. No cal que us digui el carrer.

He perdut un «duro», (de deu en deu). en les virolles del cap d, amunt de la Rambla. Gratificaré. Montilivi. 3.

He perdut unes ulleres a l'escala de caso. Com que soc molt curt de vista per més que miro no les veig en lloc. Gratificaré a qui m'ajudi a cercar-les. Pl. Independència 2.º 1.ª.

BATRACI-TOQUEM

Rellotgeria Suissa ◆ Frederic Verdú
Títol professional de la E. R. de C.
Rellotges de les millors marques als més bons preus.—Taller modern de reparacions, treballs garantitzats.
Rambla Llibertat, 9 GIRONA

NARCIS FIGUERAS REXACH
METGE

Rambla Sota les Voltes, 26-1.er — GIRONA

EL BARATO
ARGENTERIA, 22
Casa especial amb llanes i demés articles per a labors. Comprant els materials es donen explicacions i s'ensenyen tota classe de punts.
Continuament renovació de models i fantasies de temporada

MODES BOIX
CAPELLS PER A SENYORA
I CONFECCIO DE TRAJOS
Eximenis, 10 - 1.er - 1.ª
Telèfon, 519
GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 9

rierencs

reformes

El «gentleman» Sr. Tomàs, durant aquests últims dies ha donat vàries proves de reforma i embelliment a la nostra ciutat.

Per lo vist no solament ha estat inspirat sinó il.luminat —que consti que no ens referim a la nova instal.lació elèctrica de la Rambla Verdaguer.

Ens ha canviat els trajos antiquats i estantiços del nostre cos de guàrdies urbans: per uns altres de forma i color d'última moda. Els interessats — els guàrdies, no els trajos— estant que no s'hi veuen de contents.

Ja veiem per Fires al Sr. Vielsa presumint.

diàleg

Al pont de pedra vàrem sentir el següent diàleg:

—Sembla mentida que a Girona encara no hi hagi el telèfon automàtic. Segons diuen és una meravella.

—Cà, home, cà, hi han moltes desventatjes.

—I en la forma actual vol dir que no n'hi han?

—No, vol callar. Sencillísim. Vosté demana un número a la Central i al cap de dues hores ja estarà llest.

Nosaltres després d'escoltar això vàrem demanar a Sant Telèfon que els perdonés i que es fes el sord.

«dime con quién andas y te diré quién eres»

Aixi diu un adagi castellà i que es pot aplicar a uns quants joves gironins que en malhora nasqueren a Catalunya i que de *tant en tant* parlan català.

rumors

Corren rumors de que Camps i Arboix es passeja per Barcelona.

Que va disfreçat de radical.

Que va amb un que és molt influent en un partit d'extrema esquerra.

Ens juguem una entrada al futbol, que prepara un nou traspàs!

contrabandistes de llet

No fà gaire varen atrapar a un impresor dels «Tallers Gràfics Rahola» que passava llet no stassanitzada. Quan el varen detenir i li volgueren fer pagar la multa va respondre:

—Jo no la pago. Que la pagui qui me la fà passar.

Seria interessant saber qui és el «surell» que està amagat.

Tan dolenta és la llet stassanitzada¿

Preguntem això perque al mateix President de la Central se li va comissar un carro on hi havien unes quantes garrafes del liquid blan que, per cert, també anava sense enflasconar.

Veiau si a l'últim els que prendrem llet de la Central serem quatre gats!

amics nostres que passan desapercebuts

Amb seguretat que molts gironins no estan assabentats que el celeberrissim Muñoz Seca va passar unes hores a la nostra ciutat, procedent de Roma on va assistir a les noces de l'infant D. Joan. Es llàstima que a aquest insigne amic de Catalunya no se li fés la rebuda que es mereixia. Tant com hauriem rigut!

hi han coses que no es paeïexen

Nosaltres crèiem que només s'indisgestaven els aliments però, ara ja sabem que segons com la música també ho és d'indigesta.

la poesia i la llet

Ens han dit que el Sr. Francesc Roca prepara un poema en set cants.

Segurament un cant per cada dida.

innocencia

L'altre dia el Sr. Pérez Xifra va passar pel pont de pedra. Al darrera va passar un redactor nostre i trobà un «duro». Ens volia fer creure, després, que l'havia perdut el Sr. Pérez.

està ben fresca la piscina a l'hivern!

A la Piscina tenen una cafetera que fa café. Aquesta cafetera està presa. A la pobre la varem veure estacada amb una cadena al sostre.

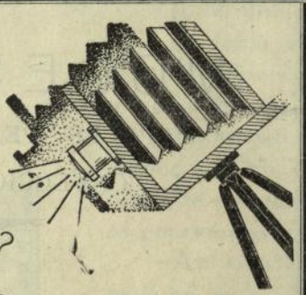

¿On se retrata la gent?
A can BARBER, naturalment

BARBER
es el fotògraf de moda
Rambla 29 - GIRONA

Darreres Novetats
d'Hivern en Trajos i
ABRICS
des de 100 a 200 pessetes
Sastreria Pagès
Ciutadans, 3 GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935, Page 10

jardinets

ESTUDIANTINES

Lectors! Salut i barrila ben entesa.

Entre lliçò i lliçò aprofitaré per dir los quatre coses —xafarderíes, si vostès volen — del que passa per la col.lecció zoológica del nostre «Liceu», capitanejada per la famosa «serpent de vuit pams» i amb la col.laboració dels microscopis i telescopis de «descobrir bactèries.

—Aquest any a l'Institut «només» són 600.

—Ja comença d'ésser hora de pensar en construir un nou Liceu. (Es diu que fins les pissarres seran construïdes aerodinàmicament.)

—En Miquel encara fuma «purus».

—La Sureda, però, li fa la competència...en quan a conquestes

—Les estudiants han tornat del seu estiueig molt bufones.

—Algunes, no obstant, amb una dosis —encara que petita— de frivolitat.

—Solament hi falta la Noguera.

—En Felip, en Lloret i en Salgado (el trio de les «colilles» volen votar a la Glòria i a la Busquets.

—Jo com a conseller no els hi recomano, doncs elles amb la seva esculturalitat només fan que castigar.. als «pigris».

—Premi de simpatia: la Noguera

—I dem. d'antipatia: la Maria Serra Deulofeu.

—Ide de pretensions: la Felip.

—L'altre «trio» —Pelach, Piferrer i «Max Baer»— s'estimen més per ocupar tal «dignitat» el «tipet» d'una Ester o bé la bellesa indiscutible d'una Núñez, per més que no li agradi la Química.

—Es fà més cas dels tres últims, doncs per «algo» són el «trio» de les «burilles» i no de les «colilles» (Perdò per l'abús de paraules «técnicas»)

- La Porras «nos ha abandonado». (Tango fatal).

—La Magaldi és la que m'agrada més (A mi i a tothom.)

—Per ella seríen molts els que no cumplirian lo manat pel «seu» Mussolini.

—Escoltarian totes les emissores de ràdio que no fossin Itàlia.

Senyors!... em demanen per continuar estudiant.

Em despedeixo de Vostés, fins un altre amb un cordial,

Passi-ho-bé.

—grivé

«divo» gironí.
en quan a amors, si no fossin la carmeta, la matilde, etc. no sabría el que són.

Girona en festes

Gironins, altra volta ens tornem trovar en festes. Les fires! Les festes de Sant Narcís!

Qui de petit no ha fruit durant aquests dies anant amb els «caballitos» i menjat xurros i admirat les parades?. Qui de jove no ha acudit ben abillat a algún ball que s'haurà celebrat a les societats?. Qui no haurà arrivat al límit de la diversió anant al «carrousel» amb alguna xicota o una colla de compannys?. I, en fi, tots; tothom ha disfrutat de petit o gran, ja sigui d'una manera o d' altra durant els dies de fires. La barrila, doncs, s' imposa, ciutadanes i ciutadans.

Nosaltres no desitjem res més que comencéu apuestes festes amb un gran devasall d'optimesme, sanejat de bona salut i pessetes. i que les acabeu —les festes, no les pessetes— amb una dosis multiplicada d'aquesta febre de divertiment.

Com tendres papellones, les tres venus Pepeta Massó, Pilar Gussó i Maria Torremilán, corrent d'ací d'allà, mostrant ademés d una perfecta línea, uns ulls que poden comparar-se al més bell estel, existent l'espai.

El vostre Romeu, aviat es demostrarà que...

Casa DORCA NOVETATS
Llanes-Perfumeria-Mitges-Moneders
Botons
Argenteria, 19 GIRONA

En Bonfill Malaret, segons sembla fa alguns temps, que té Dolors al cap.

No podría ésser conseqüència directa, de la pasada festa de Port de la Selva?

El millor guariment per aquests efecte, serà sense pensar s'hi la xamosa i gentil Bosch, que no sabém perquè s'entusiasma davant de cert galant, que no viu precisament a la Rambla.

A la Lolileta per Figueres (actualment a Gnixols), aspirant al títol... de «Miss Europa 1936» hem de fer-li observar que potser quant parla amb certes persones de l'element masculí, fa una miqueta massa de «gasto».

Electro-Química Berenguer S. A.
CARRER DOCTOR ANTIC ROCA— GIRONA
FABRICA DE
Sosa Cáustica, Clorur de Calç
Hipoclorit Sódic I Lleixiu
ELABORATS AMB PROCEDIMENTS ELECTRO - QUIMICS
Apartat de Correus Núm. 24
Telèfon 82

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El, 30/10/1935, Page 11

Dibuixos animats; Les 12 i mitja del matí.... els reclutes del 69 (no de caballeria) a la vista.... trons i llamps!!. la veu d'en «Mesala» aixorda les nostres oïdes.... barrila a més no poguer; l'un allà dret amb la xicota i els altres practicant el seu lema=Canari-canarius-canarium

En Puig de Bellcaire, en Perez l'intrèpit com de costum tant aficionat a les escursions per Montanya, en García i en Quim Muñoz, l'equip A. de la colla dels 30 i repicó.

Tenquen l'escorta en Quimet Masoliver, en Prat Laporta. el sarrianenc «Xixo» (records de l'Isabel), el «galant jove» Planes i en Pórtoles que una estudiant de Celrà, no el deixa tranquil... fins podrà dormir l'infortunat!!

Que per molts anys, i. forts i ferms sempre endavant!!

Casa de menjarss i begudes. Linors de marca
CASA GARGANTA
Preus Econòmics
Cort-Reial, 4 GIRONA

Oració:

Jesuset primet i maco
ets un ninet tan xamós
que si no fos ja promesa
et demanaria el cor.

Per ràdio dèia la Figa
lo molt que li agradaria
anar-s'en a viure a Vich
per menjar pa de pessic.

Es tracta d'un jove mestre
que Quico Davau s'en diu
i a Viure no vol anar
per por d'una figuerenca
que carabaça li va dar.

En Pruneda està desesperat: des de l'instal.lació de la Central lletora no pot anar a picar escales i fer l'amor a certa lletereta... i per distreure el seu ostracisme es dedica a cantar l'Emigrant.

calçats malaret
rambla girona

Les estacions de l'any són quatre; els punts cardinals són quatre; els rius de Girona són quatre; els xicots de l'Antònia Rigau són: Timoteu Galí, l'Oliver, el «caloyo»que serveix a Mahó i el pobre Lecha és el plat de quarta taula.

Quin és el veritable amor de la Colomer, en Cos o en Peya?

—dalmau.

aquí el teniu. pianista de saquer i violinista de regadiu. emul de bethowen, quan està inspirat i de Lord brummel de tant en tant.

En Serrano i la Quintana
en Ben i ven i la Vila
i el gran Fiol i la Reig
en són tres parelletes
que diuen que es casaran
quan per aigua ploguin mobles
i siguin un xic més grans.

No us haveu fixat que la nostra Emissora tot sovint radia disc d'en Marcos Redondo? No és casualitat, no. La simpàtica «speaker» Figa sap que a Girona hi han molts admiradors del formidable divo, i li demanen tan ben demanat.. .. O si no que ens ho digui l'émul del gran divo, en Peret Grivé.

«Mensualment es trova entre els gironins, en plà de reconeixement la gentil inspectora Remei, de la Companyia «El fènix-austriac» i la veiem acompanyada del seu agent.

Vols dir amic Masdevall, que tot són i seran assegurances?!!»

L'imatge d'una figureta digna de recordança, es presenta davant d'en Brugada i sembla talment que aquesta li digui amable... la Rosa Basart t'espera per dançar.»

La Carmelita Juandó seria més simpàtica si no tingués tantes pretensions que fan patir a cert jove que es diu...? A veure si ho endevines...? Et regalo una bicicleta per anar a fer «carreres».

«Entre amigues:

Rosalía a Encarnació: Ja ho saps qu'en Josep Buil, resta enamorat d'una dameta d'«olé»!

—Sí, és cert, però no estàs encara enterada, de que aquesta beutat, no està per ell!!

—En pots estar seguríssima.

Amb lo gelós que és, qualsevol dia... podrem riure i... molt.»

Aquell jove romàntic, ex-dependent de «El Palacio de la Medias», que es va posar tan malalt pel disgust al ésser carabassejat per aquella gentil moreneta del carrer del Carme, està fent l'os com un minyó de quinze anys, per una rossa espeterrant. Però, nosaltres sabem que tot és comèdia i que ho fà per distreure's del nou desengany al saber que la seva antiga «dulcinea» està tan encaramel.lada d'aquell «dandy» darniuenc.

FABRICA I MAGATZEM
D'Aiguardents, compostos, licors i aixarops
MAGATZEMS DE VINS DE
Victor Auguet Farró
Pont Major (Girona), nos. 68, 70 i 72. Tel 10.

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 12

Amb aquests freds ens fumem de fàstic, oi?

Estacaran el teatre?

un pèrit lleter

Proposem a l'Alcalde que llogui a la Central Lletera al «desmamat de set dides». Cap pèrit serà millor que el *poeta* que ha tastat tantes lleis.

llegiu
el pont de pedra

males posicions

A «La Humanitat» del dia 22 es veia a primera pàgina el Sr. Azaña en un moment del seu dircurs, però la fotografia era agafada d'una manera que semblava talment que feia «pam i pipa».

comentaris

Parlant del discurs del Sr Azaña, pronunciat diumenge passat, el Sr. Ortega i Gasset, digué:

«En el campo de Comillas estaba toda la República».

Naturalment que haven-t'hi tota la República hi devia ésser el Sr. Darius Rahola.

En canvi el Sr. Luis de Zulueta, digué:

«Es el acto político más grande que se ha celebrado en el mundo».

Aquest bon senyor que digui semblant cosa és que no deu haver vist mai els actes que organitza el Sr. Vilahur, a la nostra ciutat

un nou setmanari o quinsenal

Sembla que «El Pont de Pedra» fà olor d'ésser de la Lliga. Així ho diu tothom... que no és de la Lliga. Nosaltres ho desmentim rodonamement.

Sembla, també, que per part de «determinados elementos y con fines inconfesables» es tracta de fer sortir una altre publicació de l'estil dels difunts Reflex, Vibració, Clarinet i Voltes de la Rambla, per tal de venir a facilitar la tasca informativo-barrilaire del nostre «Pont de Pedra». També sabem el nom del futur quinzenal o quinzenari. Es dirà «El cop de pedra»; i el més sensible és que li posaran aquest nom per tal de fer confussionisme...

Els cop de pedra... que els hi donarem nosaltres!

llegiu el pont de pedra

Tintoreria EL SOL R. Verdaguer, 13

Us ofereix els seus perfectes treballs de rentats en sec, negres i colors solids a la mostra.

PREUS ECONOMICS

Academia particular

Fontanilles, 14 (compteu amb les equivocacions). Aprendreu aviat i bé. **Matemàtiques**: aritmètica, geometria, àlgebra, trigonometria **Comerç**, idiomes, taquigrafia, menografia — **Dibuix**: lineal, natural, a ploma, maquinàries topografia perspectiva. — **Radio T. T.**; Industrial. **Ciències**: Física, química, història natural, filosofia. **Primeres lletres**: Reforma de lletra a adults d'ambdós sexes. **Música**: Diversos instruments i cant.— **Preparació** per a instituts, escoles normals, universitats, cursets, magisteris, acadèmia militar, correus, telègrafs. *Cursos especials per a senyoretes*, Tot ensenyat per professors titulars i nadius.

Dsrigir-se a Carrer Fontanilles, 14 bis tots els dies laborables de 5 a 6 i els estius de 11 a 1.

un nou diari local

Aquesta noticia si que es seriosa i treta de bona font. Sembla que un diputat gironí, o ex-diputat, o alguna cosa per l'estil; un que es mig esquerrà, mig centrista, mig carlí, mig lligaire, mig cedista i mig socialista, home carregat de diners i de bones amistats, està acabant les gestions per a dur a cap la publicació d'un nou diari gironí de la tarda. De les tres de la tarda, millor dit. El nom del nou diari serà *«Les tres de la tarda»* i portarà com a sub-titol el següent: «Quotidià de Girona».

El format del nou diari serà el mateix dels altres dos diaris locals, però amb paper de la mateixa classe que del diari «Ya», de Madrid. Setmanalment, els dilluns, publicarà una pàgina de foto muntatges i de reportatges gràfics en el que s'hi incloïran fotos dels partits de futbol, quan es celebrin a Girona el diumenge anterior.

El preu serà de quinze cèntims; els dilluns en valdrà vint. Sabem encara més; que és tirarà a una impremta que a tota pressa s'està instal.lant a la part del Mercadal i que no té rés que veure amb la del senyor Rahola.

El nou diari ja té contractats importants contractes de publicitat, especialment amb cases gironines de molt volum de vendes al major i detall. El més sensible, per els altres diaris locals, es el de que els contractes de publicitat ho son amb caràcter d'exclusiva; es a dir, que els industrials interessats es comprometen a no donar cap anunci, ni directa ni indirectament, a cap altra publicació diaria local.

No cal dir que el nou diari serà redactat en català i publicarà diàriament una informació telefònica extensissima de les impressions de la jornada política a Madrid que arribarà als esdeveniments ocorreguts a la capital de la República fins a les dues de la tarda.

Ja era hora que a Girona. hi hagués un diari com cal.

Felicitem als seus propietaris.

Arxiu Municipal de Girona: Pont de pedra, El. 30/10/1935. Pàge 13

jardinets

«Ens comuniquen d'El pont de fusta, que la Maria Xifra i Encarnació Gubert, es deixaran veure prompte.

...que en Francesc Genís de La Bisbal, a lo millor s'ha casat, sense notificar-nos la nova. Quina barra!

...que George Raft el guixolenc dançarí famós, mereix ésser considerat, com l'alumne més destacat de l'acodèmia J. Garriga.

...que la Montserrat Felip i la Palomé de l'Institut, són inseparables.

...que l'Ignaci Pruneda i aquella encisadora lletera, continuen aficionats al festeig.»

i que fins un altre.»

CASA REXACH
ESPECIALITZADA EN NOVETATS PER A SENYORA
RAMBLA LLIBERTAT NUM. 26

«Les nostres recomanacions quasi mai ens fallen i davant d'això, observem a Lolita Boada, d'un temps cap ací rossa de mal pél, lligui d'ara endavant amb cordill més fort.. les seves pròximes!!.. relacions amoroses, cas de presentar-se l'ocasió, puix les anteriors han estat rapidíssimes com el llampec.»

«El repartidor general de telègrafs «Míster Giral», ha preferit com a bon gust profesional que té, a una nena que a la terra dels nans, no hi faria cap mal paper.

La «Figueras» ens en podria dir quelcom més.»

«Joe Louis» el campió de boxa, escollí una mecanógrafa de pell blanca.

No podria fer el mateix, el «Negus» amb una de bruna, anomenada María S. del carrer Doctor Antic Roca?»

quera joier.—les més grans novetats.

«Rebut un poema d'actualitat, ens disposem a donar-lo a conèixer, no assegurant si prové d'en Sagarra o Liliput.

El cèlebre «cantaor» Romà
per fi s'ha enamorat,
d'una nena molt bufona,
que viu prop del Veïnat.»

«La bonica Pepeta Riera i les germanetes Pallarés, cada dia són més simpàtiques i sobretot més bufones.»

«Varis «caloyos» que se las traen» es disputen acaloradament a una gentil dameta com Rosta Ruiz, que amb aquell tendre somriure, ens facina constantment

No hem dit res de més sino tot el contrari.. tan guapa que és!!»

En el nostre pasat número deiem que la Pera i en Famadas en sabíen una cançó igual que els arbres de la Devesa.

Devem rectificar; els que saben la cançó són en Vidal i la Pera. En Famadas prou feina té amb la Remei.

El Grup té uns nadadors que veritat que son uns matons però, després de tot simpàtics i bons nois. Molt castigadors. però més pelats

CASA REXACH
ESPECIALITZADA EN NOVETATS PER A SENYORA
RAMBLA LLIBERTAT NUM. 26

que una rata.

Oi, Salgado, Viusà, Felip, Busquets, Huertos, i Weissmuller-Dayet?

I si no que ho diguin aquella rosa, aquella bruna, aquella ...

Saló de llimpiabotes de manuel giralt

(davant perruqueria camps)

Maria F.. no has remarcat que un jove del carrer de la Rutlla, per més senyes «Roset» està sempre sentat a cân Norat, esperant que surtis al balcó per poguer-te contemplar? Diga-li alguna cosa i els companys d'ell t'ho agraïrpn. perquè si no, a l'hivern sentats a cân Norat es moriran de fred per culpa teva.

No podem més que exclamar a una; «quina cara de verge té la formosa Teresa Coromina!!»

Sí.. encara que de vegades ens miris quelcom malament, no per això desapareix la teva superbial bellesa i que fins hi hauria algún moltal, que per un sí teu, es tiraria del més alt cloquer.

quera joier.—les més grans novetats

A en Carles Rodriguez, l'entusiasmen solament les «Maries».

Va ésser molt feliç, al poguerne conèixer una, sota mateix d'un «Amatller».

L'entremeliat Lluis Mendoza, té un gust exquisit i com a prova, sembla comença a fer l'aleta a una tal Núria, nineta com un ramell de flors.

Blanc com la neu.. negre com el carbó... son els colors de l'escaient vestit que cobreix una veritable escultura, com és la simpàtica moreneta Rosa, a quina acudeixen ràpidament, totes les mirades de les persones que s'hi apropen.. i que son moltes!!

Procura passar algunes vegades més, per davant de l'estació del tren ganxó!!

Escolta Pere Molist, serà tant, amb aquella damisel·la mes aviat alta, que molt sovint ens fascina a la Rambla!!

CASA REXACH
ESPECIALITZADA EN NOVETATS PER A SENYORA
RAMBLA LLIBERTAT NUM. 26

Han retornat a les seves llars, després d'estiuejar a l'Africa Oriental, les encisadores germanetes Sureda i Martorell, la xamosa Maria Gloria Busquets, com de consuetud amb aquella morenor!!, la Pietat Vich, la Balari i Elcalter, més esculturals que mai i l'entremaliada Figueras, del carrer de la Força, que s'ha tornat «força» més maca.

L'assumpte interessant... Joan Soler i Maria Riera, una parella que fins hi tot, ja pensen en unes noces.

No cal dir, que la corrent... continuarà.

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Page 14

parlamentarisme

L'altre dia després de dinar esva somiant embolcallat en el fum espés i agradable del meu cigar, quan el director em donà tres copets a l'espatlla. Vaig mig despertar-me i ell amb una amabilitat ben entesa, em digué:

—Vagi a fer informació a la piscina.

Però com ja he dit em trobava sota els efectes de tabac i de la son, i en lloc d'entendre la piscina vaig comprendre Abisinia. Naturalment que em vaig extranyar, però com que abans que tot m'agrada complir sense replicar lo que se m'encomana, així és que ja sopava tranquilament al tren amb direcció a Madrid, disposat a fer les resenyes de Corts.

Ja em teníu aposentat a la capital espanyola i esperant per anar a complir amb el meu deure informatiu.

Al dia següeut, a la tarda, vaig encaminar-me cap a les Constituents L'animació era gran; semblava talment que hi havia «toros». Pel voltant del parlament hi havia un gran luxe... un gran luxe de vigilància (vols-t'hi jugar que s'havien enterat de la meva anada?)

El saló era ple, molt plé, no de diqutats, precisament, sinó de papers per terra —segurament la nit anterior hi hagué sessió nocturna i no tinguéren temps d'escombrar lo.

El Sr. Alba amb cara de pocs amics estava a l'entrada del saló amb un rellotge a la mà i dèia:

—La sessió està anunciada per dos quarts de tres; el meu rellotge senyala un quart i acabo de sentir tocar tres quarts, quan en realitat són dos quarts i tres minuts de tres; però com que hem de començar a quarts de tres tant li fà que siguin tres quarts de tres com les tres i tres minuts. Fet i dit; tot possantse el rellotge a la butxaca i exclamant un, dos i tres entrà al saló i donà per començada la sessió d'aquell dia.

PRESIDENTE. — Señores diputados; en vista de que somos tan pocos que no llegamos al número de una familia, numerosa, se entiende, yo propongo dar a la sesión de hoy un tono familiar con un colorido ameno de franca y probada camaradería, y la impresión a primera vista será de una reunión, una peña.

BRAVO FERRER.—Una peña cafeteadora.

PRESIDENTE.— ¡Bravo! Eso es. El amigo, digo, Su Señoría ha acertado.

ROYO VILLANOVA. — Que nos traigan las damas.

(En aquest moment penetren al saló els ministres Srs. Lerroux, Rocha i Rahola).

PRESIDENTE.—He de advertir al Sr. Royo Villanova que aunque queremos dar a esta sesión un carácter de sobremesa, no se permitira jugar ni a las damas ni al ajedrez, pues si quiere divertirse con... ésto, vaya a casa de .. (la paraula no ha arribat a la tribuna de premsa).

El Sr. Alba invita a tomar .. la palabra al Sr. Romanones.

ROMANONES. — Señores diputados: Hay veces que es una ventaja no llevar la representación de un nutrido grupo, puesto que en mi lugar se hace y se dice lo que da la gana. Sí, señores diputados, si se habla de paz, se contesta lo que le dá la gana, si se habla de guerra, igual contestación, de muertos...

PEREZ MADRIGAL. — De muertos de gana ¡no falla!

(Rialles i crits de diputat)

PRESIDENTE.—Orden, señores, y no interrnmpan al orador.

ROMANONES.—Puesto que no quieren Sus Señorias prestar atención a mis atinados, justos y económicos conejos, digo, consejos, me siento y me callo

PRESIDENTE. Tiene la palabra el Sr. Pemán.

UNA VOZ. — en nombre del Padre...

(Més rialles)

PEMAN.—Señores: Aunque parece que me levanto, me siento, me siento multiplicadamente invadido y saturado de emoción, de valor y de un poder sobrenatural de arte mágico y encantado, al volver a evocar ante vosotros, el paso de la Virgen del Rocío...

PEREZ MADRIGAL.—Rocío, Ay mi rocío...

(Rialles generals)

Acabarà en el pròxim número)

CASA MET MENJARS
Preus econòmics
Avinguda R. Folch - GIRONA

EL BARATO
ARGENTERIA, 22
La casa millor assortida amb artcles de merceria i novetats, guants, perfumeria, cotilles i confecció de senyora
Comprant en aquesta casa es seguretat de gust i bones qualitats

Ricard Garriga Tolosá
VINS, ARROÇOS I SUCRES
VINS EMBOTALLATS
Ronda Ferràn Puig, 1
Telèfon, 263
GIRONA

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra, El. 30/10/1935. Pàge 15

el pont de pedra

Servei Meteorològic

A Girona a les 8 del vespre

Sembla que l'atmòsfera continua carregada a Abissinia, on malgrat i haver passat l'estació de les pluges. diàriament plou metralla. En canvi a Espanya la calma és absoluta segons els ministres. Es preveuen precipitacjons atmosfèriques.

Temperatura màxima; 7.°

Temperatura mínima: $7^1/_2$ en algunns locals.

Velocitat del vent i del tren de Pedret: 5 Km. a l'hora.

Velocitat de les obres de la Guarderia de Nens: Nul la.

Estat del Club: Bé per ara.

Estat de les carreteres: Péssim.

Preus de suscripció

Redacció, Administració i impremta
A. Castro, 7

a l'opinió insensata gironina

(o siguin els nostres)

qui no plora no mama de set dides: francesc roca

Ja han tornat a reaparèixer les escarrancides plomes literàries que cerquen aquell litúrgic benestar, engroixint amb mala bava el xafarderístic safareig gironí, en aquesta «terra de gestes i de beutats» (Oi que en sabem?). I acaban de fer-s'ho amb un avort literari, —Balada d'estiu,— menyspreant l'ajut dessinteressat d'una llevadora. (D'hivern).

Un calfred d'esgarrifances esfereix la blavor il·lusoria del nostre optimisme al llegir emmotllada per una «linotyp» gironina —ella pobreta no hi té cap culpa— la paraula «mangants» sortida amb aclaparadora naturalitat de boca d'un set vegades desmamat poeta.

Que en restaría d'insatisfet el rei Herodes si al ressucitar veiés que, els versos no els fan els nens sinó homes grans i grossos.

Es ben trist per altra banda que a Girona s'aixopluguin poetes d'un perfeccionisme i sensibilitat tal que, no puguin ressistir la ploma benèvola d'una crítica lleugera. Serà tal volta que hauran mamat llet tendre? Haurian d'haver mamat llet de pot com el que sotasigna aquestes ratlles.

El que més ens esgarrifa, a l'ensems que demostra el nuvolístic estat del sensible poeta és que, ens emparenteixi amb «Clar i Net».

No gastarem més tinta i per posar en relleu la nostra categoria transcrivim a continuació una poesia que es una de les dues-centes i «pico» que resten afligides i desconsolades en el dessolat camp verge de lo inèdit.

gelada d'estiu

(Llegeixis una sola vegada i conservi's en un lloc fresc)

Somriu el pà ajassat i tendre de les fleques
al vianant esporugit que passa tremolant;
somriu la coca endolcida per les trenes
d'aquella botiguera, que viu, quasi al davant.

La terra serva encara amb benévols fins
l'enfebrada, enyorada i hinvernal poncella;
i és que cerca desmamats poetes gironins
que amb afany vagin xuclant de la mamella.

Els autobusos creuen l'espai esbogerrats,
les aurenetes transporten als viatgers,
l'Ajuntament segueix cobrant inquilinats
i el pobre industrial va perdent diners.

Oh!, poetes bombejats d'esperit esquifit
que embardissats teniu que mantenir-vos,
rumiant verd; ben haja qui us ha... sentit.
i no té necessitat de llegir-vos.

(Aquest vers està molt bé, modestia apart)

TOFONA

rierencs

en gaziel gironí

Tot sovint quedem sorpresos al veure a l'aparador d'algun establiment —a cân Pujadas, a cala Mundeta— algunes fotografies impresionades amb gran encert pel Sr Pinedo —repórter gràfic .

Aquestes «fotos» de fútbol són admirades per tothom, ara que lo bó del cas és que la gent no admira les postals, sinó que llegeix les resenyes que el Sr. Pinedo repórter gràfic— hi acompanya Són instructives i fins tenen un caire de moral.

Garantim als nostres lectors que si es prenen la moléstia d'aturar-se a llegir-les quedaran coberts d'optimisme d'aquell bó durant uns dies... els suficients per esperar el reportatge següent del senyor Pinedo —repórter gràfic—.

número extraordinari de 20 pàgines

com serà el pròxim robatori a girona

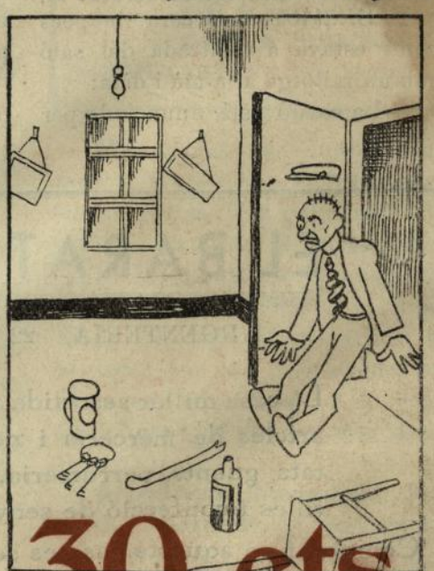

30 cts.

—tafum! per aci ja han passat!

dibuix de *tejero*)

Arxiu Municipal de Girona. Pont de pedra. El. 30/10/1935. Page 16